

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia,
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu
se primesc. Manuscrise
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emerich Lesner,
Heinrich Schalek, Rudolf Mosse,
A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marohl & Liehmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o colonă 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarife și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o
seriă 10 or. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X I.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Intului Nr. 30, etajiu
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. séu 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 197.

Brașov, Miercuri-Joi 10 (22) Septevre.

1898.

Dorința monarchului.

Frumoșe și înălțătoare de inimă sunt cuvintele, ce le-a adresat Majestatea Sa popoarelor monarchiei în momentele de jale adâncă pentru marea pierdere, ce a îndurat-o din partea nemiloșei sorți. Dând viață expresiune nemărginitei dureri, ce l'a cuprins pe El și casa sa, monarchul mulțamește popoarele sale pentru dovezile nenumărate de alipire și de călduroasă simpatie, ce i-le-au adus, asigurând, că se simte printr'asta întărit în simțământul datorinței de-a persevera în misiunea sa, pe care voiesce a și-o împlini cu sânteniă. Majestatea Sa încheie rugând pe Atotputernicul, ca să binecuvinte și să lumineze popoarele sale, spre a pute afla calea iubirei și a bunei înțelegeri, pe care se prospereze și să devină fericite.

Dorința acesta este de aur și în adevăr părintescă. S'ar crede, că atârna numai dela popore și dela conducătorii lor să-o realizeze. Așa ar fi, decât le-ar lumina pe toate numai spiritul blândeței și al dreptății. Dér sunt foarte diferite condițiunile, în carî trăsesc ađi popoarele monarchiei poliglote. Acesta o scie Majestatea Sa prea bine. De aceea și rogă ceriul, ca să le binecuvinte și să le lumineze.

Înainte de toate însă ar trebui să fiă luminați aceia din sinul popoarelor, carî având puterea în mână, datorî ar fi a lua inițiativa pentru stabilirea bunei înțelegeri, renunțând de bunăvoie la tot ce nu li-se cuvine și ce formeză pretensiunea de drept a acelor popore, carî în cursul timpului au ajuns a fi mult scurtate și asuprite.

Majestatea Sa, în manifestul despre care vorbim, nu face deosebire între popore, nici în ce privește țările coronei S-lui Ștefan. Nu vorbește de o națiune domnitore, ci numai de popore. Trebuie să credem deci, că în ce privește partea de

dincóce a monarchiei, n'a înțeles numai poporul maghiar și croat. Nu le-a putut înțelege numai pe acestea, căci Majestatea Sa prea bine scie, că în țările coronei ungare mai trăsesc și alte popore, foarte numeroșe, carî sunt alipite cu aceeași dragoste și credință de tron și de casa domnitore.

Nu putem da, prin urmare, cuvintelor frumoșe cu carî se încheie manifestul împăratului-rege, numai talmăcirea restrinsă, ce i-o dau, de exemplu, foile unguresci, că adevărat s'ar referi numai la poporele din Austria și la raporturile dintre Ungaria și Austria; ci trebuie să credem, că nobilele intențiuni ale monarchului se estind de-o potrivă asupra tuturor popoarelor monarchiei, fără nici o deosebire și considerațiune la momentana lor situațiune politică. Căci e învederat, că calea iubirei și a bunei înțelegeri numai atunci se va afla, când toate popoarele monarchiei vor fi mulțumite și egal îndreptățite, ca așa să potă prospera și deveni fericite.

Decă însă pentru ajungerea marelui și nobilei ținte, ce-o urmăresce domnitorul nostru și ce, împreună cu el, trebuie s'o urmărescă toate popoarele acestei monarchii, este neapărat de lipsă, ca mai întâi aceia să se cumintescă, carî sunt de prezent în exercițiul puterii, atunci nu este mai puțin necesar, ca să fiă luminate și popoarele, carî ađi sunt scurtate în drepturile lor, asupra marelui îndatoriri, ce-o au chiar față cu binele comun și cu înflorirea patriei, de-a nu șovăi în stăruințele și în lupta lor sfântă pentru dreptate și libertate.

În acest înțeles, care singur potă fi cel adevărat, luând cuvintele părintesci ale Majestații Sale, dorim din suflet, ca luptele neîncungiurabile pentru ajungerea țintei mărețe, ce din nou vor avé să urmeze după scurtele armistiții din săptămâna de doliu, să nu fiă

sterpe și să contribuie cu o oră mai curând a duce toate popoarele monarchiei pe calea singur mântuitoare a bunei înțelegeri, atât de mult dorite de Majestatea Sa.

Maghiarii și Viena.

— Recriminări. —

Par' că-i chiar făcătura. De câte-ori se întâmplă vre-un eveniment mai însemnat în monarchia, la care Ungurii încă se imbuldesc a participa înatilați și împintenați, ei aprópe totdeauna trebuie să ridice plângeri și recriminări, că Viena nu le dá convenita atențiune.

Așa și cu privilegiul imormentării de Sâmbătă a împărătesei-regine. Foile unguresci sunt pline de recriminări și plângeri contra cercurilor oficióse și neoficióse din Viena, pentru-că acestea, veđi Dóme, nu numai că nu s'au purtat amical și prevenitor față cu cei din Ungaria, ci — *horibile dictu!* — i-au chiar desconsiderat. Eță de ce e vorba:

Cea mai de căpetenie supărare a șovinistilor din Budapesta este, că emblemele, ce se aflau la sosirea trenului din Geneva în Viena în sala de așteptare a gării de Sud, apoi în capela curții, purtau numai inscripția: „*Imperatrix Austriae*“, cu toate că după asertiunile foilor unguresci, în conversația lor cu Maghiarii chiar și persoanele oficióse austriace numiau pe reșosata: „*Ihre Königin*“ (Regina D-Vóstră). Faptul acesta i-a turburat rău pe cei din deputațiile camerelor ungare, carî merșeră să pună cunună pe cosciugul reșosatei, ér ministrul *Perczel* să fi intervenit la măștrul suprem al curții, care a luat măsură, ca peste nópte inscripția „*Imperatrix Austriae*“ să fiă întregită cu „*et Regina Hungariae*“.

Acest „pech“ li-s'a întâmplat Maghiarilor înainte de imormentare. Cu ocazia imormentării s'au întâmplat lucruri și mai supărătoare pentru „patrioții“ din Ungaria. Anume: la serviciul funebru primarele și corul episcopesc ungar a fost cu totul ignorat, arhiepiscopii și episcopii din Ungaria n'au putut lua parte la serviciul divin funebru, decât ca public. Asta calea

valea, însă s'a întâmplat ceva și mai prost: deputațiunilor dietei, a camerei magnaților și a comitatelor li-s'a dat locul cel mai rău; dinaintea lor se afla mulțimea oficerilor, așa încât Maghiarii „*gyászruhași*“ nu puteau nici se privescă bine conductul funebru, nici să impună cu magyarcele, calpacurile și pientenii, în care erau învescuți din crescet până 'n tâlpi.

Ba ce-i mai mult, „*Budapesti Hirlap*“, după el „*Esti Ujság*“ și alte multe foi din Pesta, susțin ca faptă mai pe sus de or'ce îndoială, că pe când Maghiarii treceau în rânduri prin *Bankgasse* către *Burg*, ca să se închine dinaintea „reginei lor“, Nemții li-ar fi strigat dela spate un: „*Abzug!*“ reșosată, ér cei carî nu strigaseră priviau nepăsători la „insulta“, ce li-se aduce „copiilor iubiți“ ai reșosatei împărătesei-regine.

Încă una. Lueger, primarul Vienei și ceilalți primari au primit invitări și li-s'au destinat locuri în biserică, primarii Budapeștei însă nu. Se dice, că Banffy aflând despre acesta, a eșit, a luat de mână pe *Markus* și *Halmos* și imbulgându-se cu ei printre publicul distins, i-a dus în biserică dincónd, că decât Lueger a început acolo, trebuie să încapă și primarii Budapeștei.

Foile unguresci, mai ales cele opoziționale, varsă foc și cătran asupra cercurilor vieneze influente, carî s'au purtat cu atâta desconsiderare față de „supușii ungari ai regelui“. Abia s'a închis ușa cripei după osémintele reșosatei Suverane, și cei din tabăra *kossuthistilor*, în frunte cu ómenii lui *Banffy*, și încep a-se lua la cértă cu Viena, bag' séma ca să se împlinescă dorința exprimată în manifestul monarchului, ca popoarele „să afle calea iubirei și înțelegerii“.

Oficiósa „*Bud. Tud.*“ publică un comunicat, în care respinge recriminările foilor șoviniste maghiare.

În șirul acestor „recriminări gravaminale“ mai putem pune și fanatica esplosie a lui „*Budapesti Hirlap*“ dela 19 Septevre n., care în aberațiunea șovinismului său nu se șfiesce a năvăli contra expresiunii „*Popoarele mele*“ din manifestul monarchului. Eță ce dice numita foie:

FOILETONUL „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

(15)

Colonelul Baron Urs David de Margina la Solferino și Lissa.

Conferința nouă de Colonelul austro-ungar *Francisc Rieger* în cercul militar din Sibiu și Brașov, la 2 Ianuarie și 20 Februarie 1898.

— Continuare. —

Așa se fini lupta înfocată dela 18 Iulie.

Mica, dér brava garnisonă a insulei, însuflețită de spiritul eroic al comandantului ei înduplecabil, opuse forței inamice colosal de superioare o rezistență fabuloasă, decât comparăm numărul și mărimea tunurilor și totă calitatea mijloacelor de luptă din ambele părți. O flotă de 22 corábii, între care 11 colosuri chirasati, cu tunuri de șese și de mai multe-ori mai superioare, fú împedicată în mod absolut, timp de 9 óre, dela or'ce întreprindere decisivă; din portul de jumătate câștigat fú aruncată afară și silită a-se pune în retragere. Și toate acestea de puținele companii și tunuri de câmp, dimpreună cu slabele baterii de pământ și piatră! Ea (flota) fú așa de impresionată de curagiul ne mai pomenit al apăărătorilor, încât nu scia ce se mai înceapă: să renoiască atacul în dimineța următoare, séu să renunțe la această întreprindere, ce se isbi de obstacole așa de considerabile. Din

acastă cauză, nici o corabie și nici o împușcătura nu mai supărara totă nóptea pe apăărătorul înduplecabil, mai bine đis, încuragiat de succesul uimitor; br. Urs, putú să se ocupe în liniște de reparația stricăciunilor imense, ce le făcuse lupta uriașă.

Aceste stricăciuni fură în adevăr foarte mari, de óre-ce toate mijlocele de luptă de carî dispunea apăărătorul datau dintr'o perioadă trecută, care nu putea prevedé vasele chirasate și un material de artilerie, de care se serviră Italianii. Cu toate acestea, se lucră fără preget, cu o activitate febrilă, la îndreptarea pagubelor. Parapetele fură îndreptate pe cât se putú. Tunurile demontate, dér încă întrebuintabile, fură puse în lafete de rezervă și ast-fel în stare de-a mai funcționa, magaziiile completate, subsistențele și apa adusă în baterii, cu un cuvânt totul se făcú, ce se putú face, pentru a fi a doua zi ér gata de luptă.

Adevérul este, că mai rămaseră multe și simțitoare lacune. Bateria *Schmidt* rămase distrusă, fortul și bateria *Georg* nu puteau intra în acțiune decât numai cu jumătate din tunurile lor. Numărul eroicilor artileristi se redusese mult prin pierderile suferite, și când colonelul br. Urs esamină esact toate acestea, își dedit bine séma, că mai mult decât a treia parte din tunuri și servanți este perdută, că numai din lupta înfocată și lipsa de odihnă din nóptea petrecută într'o activitate febrilă, a

episat forța fizică a garnisonii. Dér totuși mai găsi el consolație în încrederea nestrămútată, în moralul ridicat, în hotărîrea fermă și, în fine, în devotamentul general pentru problema onorabilă a ținei sus și tare drapelul Austriei. Caracterul decis, resignațiunea și sângele rece al luptătorului dela *Medole*, se arătară din nou și în măsură mai mare, în comandantul dela *Lissa* și se transmiseră, ca prin farmec, asupra oficerilor și trupii sale.

Ce se petrecea în acest timp la adversar? Despre acesta se primise informațiune precisă și încă imediat după terminarea luptelor dela *Lissa* și dela însuși inamicul. Printre diferitele obiecte, carî pluteau pe mare, urme de-ale mândrei fregate cu pavilionul „*Re d'Italia*“, care se cufundase în apropiere de cósta insulei *Lissa*, se găsiră și descrițiunile deputatului *Boggio*.

Acestea erau redactate în două feluri, una ca scrisóre către ministru de marină *Depretis*, și alta ca notițe đilnice ale unui oficer de marină către soția sa, cu destinațiunea probabilă a fi publicate și în vre-un jurnal. Ambele descrieri încep cu apariția lui *Persano* înaintea *Lissei* și fiesc cu începutul bătăliei.

(Va urma).

„Cu privire la formă, actul acesta nu poate rămâne fără de observări. Mai întâiu el este evident o traducere. (Așa cum s'a publicat în fôia oficială din Budapesta—Red.), ceea-ce cade în sarcina nemijlocirei. Apoi el este pregătit după vechile tradiții ale Austriei. „Popórele mele“ în Ungaria nu există. Aici există numai națiunea maghiară. „Popórele mele“ este o expresiune din terminologia vechii împărății. La noi este un popor, o națiune, *poporul regelui maghiar, națiunea maghiară*“ . . .

Chiar și o fôie unghurească („Alkotmány“) se revoltă contra acestei necuviințe, dicând: „Bine, bine, dér „B. H.“ se nu vré a dascăli pe regele, nici pe altul. El peste tot nu e chiămat a interpreta manifeste regesci, plane când acest manifest nu greșese nici c'un cuvânt contra dreptului nostru public și când acest manifest nici n'are scopul de-a vesti dogme de drept public, ci vré să dea expresiune durerii și multămitei Majestății Sale. Nici această se nu fiă ôre sfânt înaintea lui „B. H.“ ?“

„Magyarország“ încă are ceva de dis. S'au supărat Sécuii dela această fôie, că în rescriptul prea înalt, prin care se înființează noul ordin în amintirea împărătesei-regine, „Sânta Elisabeta“ este numită „de Thuringia“, pe când ea ar fi din „casa lui Arpad“, adecă „sfântă maghiară“.

Situația politică în monarhia.

Acum după-ce manifestațiile de doliu față de tragicul sfârșit al împărătesei-regine au fost încheiate prin manifestul monarhului adresat *popórelor sale*, privirile tuturor sunt îndreptate asupra situației politice din monarhia și în primul rând asupra Austriei, fiind-că, ori-ce s'ar dice, cheia acestei situații este ađi acolo în „Reichsrath“-ul, ce se va deschide la 26 a lunei curente.

Sé vedem dér, ce se petrece dincolo de Leitka.

Luni în 19 Sept. n. a fost în Viena un consiliu de miniștri sub presidenția monarhului. Scirile telegrafice din Viena asigură, că acest consiliu s'a ocupat cu starea politică în vederea luptelor viitoare în jurul pactului economic.

În aceeași zi, spune N. Fr. Presse“, conducătorii partidelor din dreapta parlamentului s'au întrunit în palatul ministerului austriac de interne, ca să discute asupra programului de lucrări a parlamentului central. Afară de Dipauli, toți ceilalți conducători de partide din dreapta au fost de față. Ministrul președinte, contele Thun, provocându-se la invoiala încheiată cu guvernul unghuresc, a declarat de necesar, ca să se alégă cu cea mai mare urgență posibilă comisiunea pentru cota și comisiunile pentru pact, pentru-ca să fiă posibilă inițierea discuției în „Reichsrath“ asupra pactului. Contele Thun n'a spus însă, cum își închipsece el reluarea firului activității parlamentare, nici n'a arătat asupra părerilor ce le are privitor la capacitatea de lucrare a „Reichsrath“-ului. Conferența s'a imprăsciat fără rezultate pozitive marcante și se va întruni din nou la sfârșitul săptămânei.

Tot din Viena se anunță, că în cercurile politice din dreapta parlamentului se vorbește despre ôre-care schimbare de front a opoziției germane. Se dice adecă, cum-că partidele din opoziție vor continua obstrucția până când ordonanțele de limbă nu vor fi retrase, însă cu ôre-care siguranță se accentuează, că pe timpul desbaterilor pactului modul de luptă de până acum se va sista, dér numai cu intenția, ca să respingă unanim proiectele pactului. Deputații germani din Boemia acreditează scirea, că și Cehii tineri, conformându-se dorinței alegătorilor lor, vor respinge proiectele lui Badeni, decât ele nu vor fi esențial modificate.

Încât privește atitudinea Cehilor tineri, organul acestora „Narodni Listy“ accentuează solidaritatea partidelor din dreapta, făcând alusiune, firește, la cestiunea de limbă. „Nu este nimic în ce noi am puté ceda“, dice organul ceh, „fiind-că noi nu

voim, decât egalitate și nu privilegii în detrimentul altora“. Cu alte cuvinte, Cehii sunt decisi a susține lupta față cu Germanii în afacerea ordonanțelor de limbă.

Față cu această stare de lucruri, cei din Budapesta sunt cuprinși érași de negre presimțiri. Décă se va adevări scirea, că partidele din opoziția germană își vor schimba tactica pe timpul desbaterilor pactului, numai ca să câștige o majoritate pentru respingerea proiectelor lui Badeni, atunci cu drept cuvânt Ungurii pot fi îngrijați. Fôia guvernamentală „Pesti Napló“ călărind pe această probabilă eventualitate declară de pe acum, că Maghiarii se așteptă la așa ceva, însă nu întărđie a adauge, că n'are să se mai îndoască nimeni, că „nu este și nu va fi parlament maghiar, care ar puté fi silit să desbată un pact modificat“. Guvernamentalul din Peșta arătând apoi asupra situației grave și extrem serioase, conjură partidele maghiare din opoziție, să nu provôce în dieta unghară o obstrucțiune fără de nici un scop, căci „Austriacul este contrar periculos, când își pierde mintea, dér e și mai periculos, când își vine în fire“.

Nu așa însă vorbește și cugetă opoziția maghiară. Lupta ce a pornit-o ea contra guvernului, din incidentul stabilirii programului lucrărilor camerei, este decisa a-o continua îndată după redeschiderea ședințelor. Scim, că br. Banffy voia, ca proiectele despre pact să nu fiă puse la desbateri, decât după ce se va fi desbătut bugetul și că întru sprijinirea acestei ordine de zi invoca motivul, că proiectele vor puté fi desbătute și în „Reichsrath“, prin urmare nu va fi nici o nenorocire, decât se va amâna desbaterea pactului până după întrunirea parlamentului central din Viena.

Opoziția însă i-o spune acum și mai cu multă hotărđire lui Banffy, că nici în urma doliului, nici prin provocarea pe cale indirectă de manifestații de încredere, ea nu se va lăsa purtată de nas, ci va pretinde, ca proiectele pactului să se desbata înainte de proiectul despre budget.

Situația dér atât dincolo în Austria, cât și dincoace în Ungaria în loc de a-se clarifica, din potrivă s'a încurcat și s'a înrêntătit și mai mult, așa încât avem să ne așteptăm la lupte mari și inversunate în ambe parlamentele monarhiei.

Sașii și alegerea din Herman.

În urma păsirei protopresbiterului Obert ca candidat săsesce la alegerea de deputat dietal, ce se va ține mâne în Herman, s'a născut érași un grav conflict între Sașii „moderați“ și „verđi“. Dumineca trecută Obert a fost în Herman, Preșmer și Sâmpetru, ca să-și desfășure programul său înaintea alegătorilor. La Sâmpetru nu s'a înfățișat la adunare nici un alegător, din cauză, că preotul de-acolo Meschen-dörfer a agitat în contra lui Obert și a interđis alegătorilor sași de-a merge la adunare. Astfel i-a succes să rețină acasă și pe cei 43, cari oferiseră în scris candidatura d lui Obert. Din cauza această organul „verđilor“ îl atacă fôrte aspru.

Nu așa a fost în Herman și în Preșmer. Aici d-l Obert a fost primit cu însufiețire de alegătorii sași, cari s'au înfățișat în număr mare. Obert a desfășurat în vorbirile sale, că prin eșirea deputaților sași din partida guvernului, pretinsul pact încheiat cu cei dela putere pentru cercul Herman a fost rupt. Onôrea Sașilor e în joc; prin urmare ei trebuie să se reculégă. În fine adunările au proclamat pe Obert, ca candidat al Sașilor.

„Kronst. Ztg.“ arată, că și răposatul conte Bethlen a înțeles hotărđirea adunării electorale săsesce din Decemvre 1897 așa, că Sașii au rupt tóte legăturile cu guvernul. De aceea a întrebât pe alegători, decât nu cer și eșirea lui din partida guvernului, căci atunci el ar trebui să-și depună mandatul. Alegătorii n'au cerut eșirea lui Bethlen, din considerațiune, că acesta a fost condus de un spirit binevoitor față cu Sașii. Astăđi, când e vorba de alegerea unui nou deputat, comitetul săsesce din Brașov trimite un deputat în partida guvernului, din

care ceilalți trei deputați din țera Bârsei au fost smulși astă iernă cu forța, esclama „Kr. Ztg.“

Două adrese de condolență.

Dăm loc aici celor două adrese de condolență, ce au fost adresate monarhului din sinul congregației comitatului Brașov și din aceea a comitatului Sibiiu.

Asemănându-le, inteligentul cetitor va săi să deosibescă în aceste adrese întru cât au fost redactate cu considerațiune la împrejurarea, că ambele comitate sunt *per excellentiam* comitate ale naționalităților nemaghiare.

Lăsăm să urmeze mai întâiu, în traducere după textul maghiar publicat în fôia unghurească diu loc, adresa congregației din Brașov:

Majestatea-Voștră Cesaro și Apostolică Regescă! Prea grațiosul nostru Domnitor și Rege!

Doliu adenc a cuprins patria noastră și națiunea.

Viéta scumpă a Majestății Sale reginei Elisabeta, protectôra patriei noastre, a fost stinsă de mână ucigașă pe pământ străin.

Acésta este o lovitură nespuse de mare și de grea și nu există om, care consternat și adenc îndușocat să nu îmbrace doliu în aceste zile.

Sentimentul durerii, condolenței și pietății însoțesce marele doliu al Majestății Voștre.

S'a manifestat acésta și în congregația de ađi a comitatului Brașov, care comitat în cursul strălucitei sale istorie în tot-déuna cu credință a luat parte la bucuriile, ca și la durerile tronului și ale țării în momentele scurte ale bucuriei, ca și în ôrele grele ale cercării.

Cu sufletul sdrobotit, sgduiții de durere stăm înaintea inimei prințiare, ce a fost strépunsă de pumnal. Acest îngrozitor fapt al cutezanței, al mișeliei, care pe Majestatea Voștră și preainalta familiă regescă a aruncat'o în nespuse doliu, a causat suferință de nedescris inimei regesci, a lipsit națiunea noastră de adevărata sa mamă dulce, țera de ângerul iubirei și al binefăcerei, scumpa noastră patriă de regina sa iubită cu infocare, ale căreia virtuți prințiare și inimă nobilă au contribuit atât de mult la încheierea legăturilor indisolubile dintre tron și națiune și în al căreia suflet a deșteptat ecou ori-ce nisuiță și cugetare nobilă și mare, — în urma acestui îngrozitor fapt mișelesc grăbim a da cu omagiu expresiune celei mai intime dureri a sufletelor noastre de supuși și patrioți, și a așterne la treptele preainaltului tron condolențele durerose, ce ni-le inspiră credința și iubirea moștenită dela strămoși.

În grelele ôre ale doliului, ale cercării, când strigătele de durere eșite din inimele sângerânde ale fie-cărui membru al națiunii se contopesc într'o tristă armonie, — involuntar numai asupra prea înaltei persoane a Majestății Voștre putem privi, a cărui pierdere e cea mai mare, a căruia durere e cea mai adencă.

Nu numai asupra Majestății Voștre putem privi, ca cu tóta căldura inimei noastre să ne împărțăm din amarul, pe care nemilôsa decisiune a sorții a făcut pe Maj. Voștră să-l îndure, ca să împărțăm suferința sufletului Majestății Voștre și să ne silim a-o ușura prin manifestarea neclintitei noastre credințe, alipiri și iubiri.

Cu tóta căldura inimei noastre rugăm pe Domnul cerurilor, ca cu bogatele binecuvântări ale îndurării Sale să ușureze adencă suferința a Majestății Voștre și a prea înaltei familii regesci. Il rugăm să fiă spre ajutor Majestății Voștre, când V'a pus în mână acest nou pahar al suferințelor. Rugăm pe Atotputernicul, ca în aceste zile ale cercării să dea putere și curagiu națiunii noastre.

Ne rugăm pentru fericita noastră regină, pentru majestôsa noastră Dômnă, ca liberată de ori-ce suferință pământescă, să pótă afla fericirea și pacea vecnică. Și astfel ne proșternem înaintea prea înaltei persoane a Majestății Voștre: Primiți grațios sincera noastră condolență plină de omagiu și țineți comitatul nostru în prea înalta-vé grația.

Étă acum și adresa congregației Sibiiene, ce s'a cetit și primit tot în 15 l. c.:

Majestatea Voștră Cesaro-regescă Apostolică, Preagrațiosă Domn și rege!

Sub influența teribilei întâmplări, care Majestății Voștre i-a răpit pe augusta soție și țerilor Majestății Voștre pe domnitoarea prea iubită și de vecnică

pie memorie, care a sgduit adenc tot-o dată și omenimea întregă, încât adecă cu considerațiune nu numai la darurile din afară ale naturii, ci și la sentimentele omenești, la spirit și la inimă, putem folosi această numire; sub influența acestei teribile întâmplări ne-am adunat ađi cu intențiunea, ca pe deoparte să dăm expresiune participării noastre omagiale din incidentul grelei lovituri, ce sôrtea a măsurat asupra Majestății Voștre, pe de altă parte să dăm expresiune doliului nostru adenc pentru pierderea cea mare, care și pe noi ne atinge atât de dureros, și astfel cu încredere în nemărginita bunătate a atotputernicului Dumnezeu, să încercăm a ne mângăia și a ne întări inimele intristate.

Deși în jalea cea adencă, în durerea, ce e peste măsură de mare, cu care cercați suntem, acésta este unica rađă de speranță, care abia mai licăresce și de care ne prindem cu tóta țaria sufletului nostru adenc intristat, totuși aflăm o consolare ôre-care în firma convingere, că Dumnezeu puterilor va ađi ruga noastră, care deopotrivă cu țera întregă din adencul inimelor noastre i-o aducem:

Să dea putere Majestății Voștre, ca să puteți suporta acésta nouă și nemărginită durere;

cu nemărginita sa îndurare să trimită în aceste triste și grele zile mângăiere Majestății Voștre;

să binecuvinteze pe Majestatea Voștră cu sănătate și cu perseveranță, ca în împlinirea datorințelor de domnitor să aflați mângăiere și în neclătita alipire și fidelitate a *popórelor* credincioase, căci *popórele* Majestății Voștre, și între acestea și noi, în durata cea lungă a Domniei Majestății Voștre, pline de iubire părintescă și constituțională, vedem garanția, că ele vor afla balsamul alinător în noua și nemărginită pierdere, care prin trecerea din viață a domnitoarei noastre de vecnică amintire binecuvântată, a Majestății Sale reginei Elisabeta, a sgduit adenc, dimpreună cu Majestatea Voștră și cu augusta casă domnitoare, țera întregă, pe tóte *popórele* credincioase ale Majestății Voștre și le-a umplut de amare dureri.

Îndurați-Vé, Majestate, a primi prea grațios umilita esprimare a omagialei noastre condolențe, a alipirei neclătite și a lealității noastre.

După inmormântare.

Monarhul.

Din Viena se anunță, că deja în săptămâna acésta Majestatea Sa va merge dimpreună cu archiducesa Maria Valeria în Walsee, unde va petrece cât-va timp. Se crede, că din Walsee monarhul va merge la Gôdöllô, unde va petrece partea cea mai mare a timpului de doliu, cu totul retras.

Mormântul împărătesei.

Duminecă înainte de amiazi o mare mulțime de popor s'a dus la biserica Capucinilor, ca să vadă cripta și cociugul în care zac osémintele reposatei suverane. Nu s'a dat însă intrare decât deputațiilor, cari au întârđiat cu punerea cununilor pe cociug.

Cociugul împărătesei se află încă și acum în locul unde câte-va zile mai înainte se afla cociugul archiducelui Leopold. În locul acesta străbate fără nici o piedecă lumina. La stânga intrării se află nise trepte de rugăciune îmbrăcate în catifea neagră, pe care zace o minunată cunună fără inscripțiune. La picioarele cociugului stă o singură cunună, care pe o mare pantalică albă fôrta inscripția: „Ewig unvergessen — Elisabeth“.

În apropierea cociugului zac buchețele contesei Trani, sora împărătesei, și a prințesei Turn-Taxis.

Ori și încătrău se întôrce ochiul, nu vede decât flori. Deasupra intrării de grilaj a mormântului stă o cunună uriașă trimisă de femeile din Geneva. La dreapta acesteia atârnată tot de grilaj se vede cununa Sultanului Abdul Hamid, ér lângă ea a archiducesei Maria Teresia. Vis-a-vis de cununa femeilor din Geneva se află cununa părechii imperiale germane, apoi o mulțime de alte cununi din partea prinților și prințeselor austriace și străine.

SCRIRILE ȚILEI.

— 9 (21) Septemvre.

Sora răposatei împărătese, contesa *Matilda Trani*, a sosit în Viena incognito sub numele de „Schmidt Nelli” și a descins la hotelul „Maissl”. Majestatea Sa monarhul s'a dus luni să-i facă o vizită, dăr i-s'a spus, că „domnișora Schmidt” nu este la hotel. Contesa adevărată îndată după sosirea ei în Viena a mers la biserica Capucinilor și a spus guardianului, că este sora împărătesei și a venit să se roge la sicriul ei. Guardianul a condus-o numai decât în criptă, unde contesa a pus un buchet de flori pe cosciugul împărătesei și s'a rugat un pătrar de oră. Curând după aceea monarhul s'a dus erăș la hotel, ca să vadă cumnata, însă nici atunci n'a aflat-o. Împăratul a lăsat veste, că după o 1/2 oră se va reîntorci și decât „domnișora Schmidt” va fi sosit la hotel, să i spună această. A treia oră monarhul a aflat-o și a petrecut la dânsa 20 de minute. După o oră contesa *Trani* i-a reîntors monarhului visita în Schönbrunn.

Ungurii contra Vienesilor. Foile ungurescilor gem de sciri senzaționale, că cu ocazia înmormântării de Sâmbătă, Vienesi s'ar fi purtat cu cea mai mare răceală față de împărătesa lor. Chiar bătrânul mameluc *Jokai* scrie în „Magyar Hirnap”, că pompa funebră a fost cât se poate de simplă și că carul mortuar ajungând dinaintea ușii dela biserica palatului, patru muncitorii simpli ar fi dus acolo un aparat de descensiune a cosciugului de pe catafalc și apoi 6 lachei dela curte au încunjurat cosciugul. *Jokai* dăce, că numai temerea de-a provoca un scandal, l'a reținut a nu striga: „haidetă, să luăm pe umerii noștri cosciugul, căci este *mortul nostru*”. În urma poveștii despre răceala Vienesilor, aceeași foie spune, că damele din societatea înaltă din Budapesta au pornit mișcarea, ca de aici înainte să nu mai cumpere nimic, ce e de proveniență din Viena și să respingă tot ce vine de-acolo, pentru-ca astfel să dea o bună „lecțiune” celor din capitala austriacă. — Uf, ce grozavi sunt Ungurii ăștia.

† **Corneliu Tobias.** Numai astăzi am primit tristul anunț, că protonotarul comitatului Sibiu, *Corneliu Tobias*, a încetat din viață în 15 l. c. Răposatul a fost unul din cei mai harnici funcționari din sinul nostru, capabil, drept și uman. Român de sentimente bune, *Tobias* a desfășurat, cum dăce anunțul cu drept cuvânt, o activitate neobosită pentru binele comun. De aceea a și fost stimat și iubit de toți, câți l'au cunoscut. Adresăm familiei răposatului cele mai sincere condolențe.

Comisarul de poliție și ministrul Perzel. Ni-se comunică din Viena următoarea întâmplare petrecută cu ocazia înmormântării împărătesei în Viena: Ministrul unguresc de interne voia să trecă cordonul, din apropiere de biserica palatului, ca să răbescă în altă parte, dăr a fost oprit. Protestând a venit comisarul de poliție și i-a spus din nou, că nu se poate trece. — „Trebuie să scii, dăce d-l Perzel, că sunt ministru unguresc”. — „Er eu”, răspunde funcționarul polițienesc, „sunt comisar de siguranță și am ordin să nu las pe nimeni să trecă, de ar fi chiar și ministru unguresc!” — D-l Perzel a trebuit în urmă să se supună sorții de a fi tratat pe picior egal cu orî și care altul din public.

Distincțiune. Fôia oficială din Budapesta scrie, că cu data de 12 Aug. s'a dat permisiune prea înaltă d-lui *Constantin de Steriu*, bancher în loc, a primi și purta Crucea de cavalier a ordinului „Corôna României”.

Bastimentele flotei române de război, încrușătorul „*Elisabeta*” și bricul „*Mircea*” din divizia de mare, în cursul evoluțiilor din largul mării, au vizitat porturile bulgare Burgas și Varna, unde s'a făcut marinarilor români o foarte frumoasă primire. La Varna ofițerii bastimentelor române au fost obiectul unei deosebite atențiuni din partea A. S. R. principelui Bul-

gariei, care a vizitat cu de-amăruntul vasele românești, invitând pe ofițeri la dejun, în splendida sa reședință de vară de lângă Varna. Populațiunea, ca și ofițerii bulgari, s'au asociat la această călduroasă primire făcută marinarilor români.

Societatea de lectură a studenților din Blășiș, classa VII și VIII gimn. și-a ținut ședința de constituire Duminecă în 18 Sept. n. alegându-se președinte: *Iosif Vancea* classa VIII, secretar *Aureliu Bănuș* cl. VIII, bibliotecar *Ioan Bălan* cl. VIII, vice-bibliotecar *Beniamin Rus* cl. VII, notar *Ioan Maior* classa VII, controlor *Ioan Ne-gruș* classa VIII. Societatea stă sub conducerea d-lui profesor *Alesiu Vicu*. În comisiunea criticătoare au fost aleși: *T. Turcu*, *N. Vlaic* și *I. Popa* cl. VIII; *I. Dicu*, *I. Chindriș* și *O. Popa* cl. VII.

Atentatul contra prințului de Neapole. „Neues Wiener Tagblatt” semnalase șgomotul unui atentat proiectat contra principelui de Neapole de către doi anarhiști italieni, *Carlo Caviglio* de Vercelli, și pantofarul *Adolfo Tizzi* de Reggio, cari mergeau înaintea Principelui pe drumul Vienei. *Tizzi* ar fi arestat, pe când *Caviglio* n'a fost încă descoperit. „Extrablatt” înscuțeză, că șgomotul este nefundat, dăr ceea ce l'ar confirma pe de altă parte, este supraghera riguroasă exercitată pe drumul ce-l făcea principele și măsurile de precauțiune luate, așa oprirea intrării publicului în gară și suspendarea serviciului de mărfuri. „Correspondența Politică” anunță acum din isvov autentic, că școirea unei încercări de atentat contra Principelui moștenitor al Italiei în timpul drumului său spre Viena, este falsă. Nici o arestare în această privință nu s'a făcut în Austria. Arestarea anunțată a anarhistului *Adolfo Tizzi*, pantofar, n'a avut loc la St. Veit, în Carniolia, ci la Geneva, în ziua de 2 Septemvre v. Ea n'are o legătură cu călătoria Principelui-moștenitor al Italiei la Viena. *Tizzi* și *Carlo Caviglio* fuseseră semnalati de cât-va timp ca anarhiști tuturor polițiilor; deci ei au fost căutați. *Tizzi* a fost arestat, dăr *Caviglio* n'a fost încă găsit.

Monumentul fabulistului Gr. Alexandrescu, ridicat în Tirgoviște din inițiativa d-nei *Smara*, este gata încă din Maiu anul acesta, dăr el nu se va inaugura, decât odată cu ospiciul comunal, care nu se termină, decât în Octomvre.

Logodnă. D-l *Traian Păcălă*, absolvent de teologie și învățător în Galați, comit. Făgărașului, s'a logodit în 5 Septemvre c. cu d-ra *Eugenia Ludu*, fiica d-lui preot *George Ludu* din Preșmer. — Felicitările noastre!

O glumă a împăratului german. Pe timpul manevrelor din Vestfalia, împăratul *Wilhelm* era foarte bine dispus. Vorbind de generalii săi, între altele veni în discuțiune și manifestul de pace al Țarului. Împăratul zimbând dăce: „Așa dău, domnilor, acum pacea eternă este asigurată și Majestatea Sa Țarul *Nicolae* a ordonat de-odată cu manifestul său, ca regimentul lui de gardă să umble de aici înainte în civil”.

Rectificare. Pe pagina I-a a numărului trecut al fôiei noastre (196) colôna 1 rândul al 10-lea de jos în sus, în loc de „conversat” e a se ceti *conservat*, ér în rândul penultim în loc de „să suna” să se cetască *resună*. Pe pag. 2-a colôna 2 rând. 12 de jos în sus, în loc de „incompatibilitate” e a se ceti *incompatibilitate*.

Revistă externă.

Afacerea Dreyfus a intrat, pe cum am arătat, într'o fasă cu totul nouă prin deciziunea consiliului de miniștri, ca procesul căpitanului exilat pe „insula dracului” să se reșușcă. O notă oficială asupra consiliului de miniștri dela 17 Septemvre n. dăce, că ministrul de justiție *Sarrien* a expus faptele, cari rezultă pentru el din examinarea dosarului *Dreyfus* cu care s'a ocupat. El a constatat, că după paragraful 444 din codul instrucțiunei criminale, nu va trebui să se hotărăscă asupra cererilor

de reșușcare făcute conform paragrafului 443 al instrucțiunei criminale, decât după ce s'a cerut avizul comisiunei instituite prin lege, pe lângă ministerul de justiție. Consiliul de miniștri a dat ministrului *Sarrien* autorizația de a întruni această comisiune, în vederea reșușurii procesului.

Comisiunea această, după cum se telegrafază din Paris, se întrunescă ađi, *Miercuri*, și consilierul de secție va face raportul asupra afacerii *Dreyfus*. Dacă comisiunea va declara, că au eșit la ivelă doveđi nouă, din care s'ar pute deduce nevinovăția osenditului, afacerea va fi predată procurorului suprem, apoi Curții de cassatie. Ajungând afacerea în acest stadiu, guvernul va ordona pe cale telegrafică readucerea lui *Dreyfus* din insula dracului, pentru ca el să fi ascultat de această curte. În tot timpul deportării și până la noua decisiune, *Dreyfus* va fi considerat ca *arrestant preventiv*.

Școirea despre readucerea lui *Dreyfus* în Franca a produs mare senzație în Paris. Antirevisioniștii acasă guvernul de trădare și de disprețul ce dovedescă patriotismului frances. Prințul de Orleans a lansat un manifest, în care dăce, că miniștrii se fac complicitii unei conjurații îndreptate contra patriei, chiar și contra declarațiunei mai multor miniștri de război, cari recunosc, că *Dreyfus* este vinovat. Manifestul șfirșescă dăcând, că prin rehabilitarea lui *Dreyfus* se șintescă la nimicirea armatei și Francei, și esclamă: „Francesi, această n'o vom suferi!”

Cestiunea Cretei. Din Canea se anunță, că *Edhem-pașă* a dat o proclamație în care spune, că la porunca Sultanului armele trebuie estradate comisiunilor instituite spre acest scop. Depunerea armelor s'a început deja.

Foc mare.

Grid, 18 Sept. n. 1898.

Ziua de 17 Septemvre n. c. a fost una din cele mai fatale țile pentru comuna românească *Grid* din comitatul Făgărașului. În această ți cam pe la 11 ore a. m. s'a iscat un foc teribil din nechibzuința proprietarilor unei mașini cu vapor, adusă pentru prima-ora în această nenorocită comună. Focul ajutat de un vânt puternic, a pus în flăcări nu mai puțin ca 60 de case, șuri și grajduri, așa că 60 de familii au rămas pe strade, arđându-le bucatele, nutrețul, edificiile, ba chiar și hainele. Unii numai cu vestmintele de pe ei și de pe copiii lor au rămas, arđându-le chiar și toate uneltele agricole.

Deși s'a alarmat și au sărit în ajutor în urma ordinului dat comunele învecinate Țarcu, Șercaia, Perșani, focul nu s'a putut localiza până nu a pustiit partea intrăgă a comunei dinspre răsărit-medă-đi. Paguba cauzată se urcă la minimul de 35 până la 40 mii florini. În partea comunei, unde s'a iscat incendiul, nu se auđiau, decât țipete și vaiete de bărbați, femei și copii. Cete de copii dela trei ani în sus fugiau spre câmp în diferite direcțiuni, de unde numai spre sēră i-au putut reîntorci părinții lor.

Acastă grôznică nenorocire mă îndemnă, ca mai întâi să apelez la ospitalitatea veteranului điar „*Gazeta Transilvaniei*”, cu rugarea, ca Onorata Redacțiune să binevoescă a deschide în colônele sale o colecție de ajutóre caritative pentru nefericitii incendiați în număr de peste 60 capi de familie din comuna *Grid* (comitatul Făgăraș).*)

A doua, imi permit a mă adresa către onoratul public cu rugarea, să se ndure a sări după putință în ajutorul nenorociților incendiați trimițându-le ajutóre, fiă în cereale, fiă în bani, ca cu acestea măcar în parte să-și potă alina suferințele.

*) Primum bucuroș această sarcină. Ajutórele trimise la adresa noastră în favorul nenorociților incendiați din *Grid* se vor chita în điar și se vor înainta fără întârđiere destinațiunei.

— Red.

Ar fi foarte de dorit, ca și autoritățile comitatului, pe baza constatărilor ce se vor face prin organele competente, să mijlocească relaxarea dărilor directe și indirecte ale incendiaților.

Georgiu Modorcea,
preot român.

NECROLOG. **Corneliu Tobias**, protonotar al comitatului Sibiu, după îndelungate și grele suferințe, și-a terminat cursul vieții neobosite, dedicate binelui comun, în 15 Septemvre n. c., în etate de 57 ani.

Cu profundă durere aduc această la cunoștința tuturor amicilor și cunoșciților, în numele lor și al tuturor rudeniilor, adâne întristatele surori:

Francisca Tobias, Ved. *Constanța Balint* n. *Tobias*.

ULTIME SCRRI.

Budapesta, 20 Septemvre. În ședința de ađi a camerei ministrul-președinte *Balfy* a propus, ca amintirea răposatei împărătese-regine să se eternizeze printr'o lege; să se ia dispozițiuni față cu sumele incurse de bună-voie pentru ridicarea unui monument; despre aceste dispozițiuni, despre rezultatul lor și despre afacerea monumentului să se facă în fiă-care an raport ambelor camere până când monumentul va fi ridicat; și, în fine, îndată după promulgarea legii, ea va intra în vigoare și cu esecutarea ei va fi însărcinat ministerul. Camera a predat propunerea comisiunei justițiare.

Vitorea ședința va fi Vineri.

Viena, 20 Septemvre. În cercurile diplomatice se vorbesce, că Germania și Austro-Ungaria s'au învoit, la intervenirea Rusiei, ca prințul grecesc *George* să fiă numit guvernator al Cretei.

Canea, 20 Septemvre. Corăbiile de război italiene, rusesci și francesi s'au retras din apele Cretei. Cestiunea insulei a devenit acum o cestiune curat anglo-turcescă.

Madrid, 20 Septemvre. Guvernul spaniol a răspuns la nota ministrului rusesc de externe *Muraviev* în cestiunea conferenței de pace și desarmare. Răspunsul acesta gloriifică proiectul Țarului și declară, că se alătură întru toate la el. Spania își va numi delegatul său îndată ce se va face cunoscut locul și timpul întrunirii conferenței.

Londra, 20 Septemvre. „*Daily Mail*” confirmă școirea lansată de mai multe diare, că *Walsin Eszterhazy* a oferit diarelor mari de aici documentele și facsimilele, cari vorbesc în favorul lui *Dreyfus*. El a cerut dela redacțiile respectivelor diare 5000 de franci.

Paris, 20 Septemvre. Comisiunea însărcinată cu studiarea dosarului *Dreyfus* își va ținé ședința sa decisivă numai în primele țile ale lui Octomvre. Guvernul a luat măsură, ca *Dreyfus* să fiă adus din insula dracului. *Walsin-Eszterhazy* s'a reîntors din Londra și petrece în împrejurimea Parisului. El declară în „*Libre Parole*”, că sunt neadeverate șcirile răspândite, cari susțin, că el ar fi numit o falsificare partea cea mai mare din documentele dosarului *Dreyfus*.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșanu**.
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior**.

Dr. Sterie N. Ciurcu.

IX Pelikangasse Nr. — 10, Viena.

Consultațiui cu celebritățile medicale și cu specialiști dela facultatea de medicină din Viena.

Cursul la bursa din Viena.

Din 20 Septembrie 1898.

Renta ung. de aur 4%	119.60
Renta de corone ung. 4%	98.40
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	119.60
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.—
Oblig. căil. fer. ung. de est. I. emis.	119.80
Bonuri rurale ungare 4%	96.10
Bonuri rurale croate-slavone	97.25
Impr. ung. cu premii	161.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	140.—
Renta de argint austr.	101.30
Renta de hârtie austr.	101.15
Renta de aur austr.	121.15
Losuri din 1860.	140.65
Acții de-ale Băncii austro-ungară	905.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	391.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	355.75
Napoleoniori	9.53 1/2
Mărci imperiale germane	58.85
London vista.	120.05
Paris vista	47.50
Rente de corone austr. 4%	101.40
Note italiene.	44.25

Cursul pieței Brașov.

Din 21 Septembrie 1898.

Bancnota rom. Cump.	9.48	Vënd.	9.50
Argint român. Cump.	9.44	Vënd.	9.48
Napoleoniori.	9.51	Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.60	Vënd.	5.65
Ruble Rusești Cump.	127.—	Vënd.	128.—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Publicațiune de concurs.

Postul de primariu la cetatea Brașov, cu care este împreunat o plată anuală de 2000 fl. și 400 fl. banii de cuartir și cuinuinalele îndatinate, în urma pensionării a devenit vacant.

Pentru postul acesta cum și pentru acela care prin ocuparea celui dintâi a devenit vacant și care tot pe calea alegerii este a se ocupa și cu care sunt împreunate beneficiile statorite în statutul organic al cetății, fie pentru cel de senator, de pro-

to ori vice-notar, de asesor la sedria orfănală, de vice-căpitan, ori de comisar de poliție, public concurs.

Deci provoc pe toți aceia, cari doresc a ocupa posturile amintite, ca cererile de concurs provădute cu documentele preserise în sensul art. I. ex. 1883, se le așternă la mine, până la 8 Octomvre a. c. inclusiv în orele oficiose (dela 7—1 ant mer.)

Cererile, cari nu vor fi instruite după cum spune legea, ori care se vor așterne după trecerea termenului, nu le voi lua în considerațiune.

Brașov, 19 Septembrie 1898.

Dr. Fr. Jekel,
vicecomite.

Nr. 7654—1898.

Concurs.

La oficiul forestieral orășenesc este de a-se ocupa un post vacant de adjunct forestieral.—Cu acest post sunt împreunate următoarele venituri și beneficii: salariu 700 fl., locuință naturală, pașal pentru drum și diete 120 fl., 40 metri lemne de fag, 5 quinquenalii a) 100 fl. și drept de pensiuine.

Reflectanții se invită, că până în 15 Novembre a. c. să-și așternă subscrisului magistrat petițiunile provădute cu timbru de 50 cr., accludându-se atestatul de botez, testimoniu de maturitate dela un gimnasiu, seu școle reală superioară, testimoniile asupra absolvării studiilor academice, documentele asupra cunoșterii limbei germane, maghiare și române, testimoniu asupra aplicării până acum, atestatul de moralitate, testimoniu asupra examenului de stat depus în Ungaria și în fine testimoniu de destoinicie corporale în serviciu.

Brașov, 3 Sept. 1898.

362,3—3 Magistratul orășenesc.

Esport de VINURI VERITABILE de Ardeal.

Subscrisul are onore a aduce la cunoștința On public, că pentru orașul Brașov și împrejurime **am luat asupra-mi singurul deposit de**

Vinuri veritabile de Ardeal
din pivnițele lui

R. FOREK, din Sebeșul-săsesc,

pe care le recomand cu următoarele prețuri fixe: de **36, 42 și 48 cr. litru**, fără sticlă, prețul sticlei a cr. se reintorțe la predarea sticlei góle.

Recomand mai departe diferite **vinuri de desert**, calitatea cea mai bună, pe lângă prețuri ieftine.

Primesc și comande de vinuri în butoie dela 50 litre în sus, după prețurile stabilite în prețurile curent.

Invit On. public de-a proba vinurile din depositul meu.

Cu distincă stimă:

FRIDERIK HAUSENMAYER
Brașov.

Vinuri negre igienice.

Prăvălia

„Mercur”

societate comercială
pe acții,

în Deși.

Aduce la cunoștința Onor. public român, că pentru **Sesonul de toamnă și ernală se poate căpeta cu cele mai moderate prețuri:**

Stofe pentru dame, indigene și franceze, **Cazane** și parchete, in cele mai moderne colorii și desenuri.

Diferite **Zefiruri**, **oxforte** și **cretone**. Tot soiul de **pânză** și **chifone**, pentru albituri.

Stofe bărbătesci indigene și englese, dela cele mai renumite fabrici.

Păpuți (Ghete) și **Galoci** pentru bărbați, dame și copii.

Pălării pentru bărbați în fasonurile cele mai nouă și pălării preoțesci.

Plapome de atlas, chasmir și roug mar și pentru copii.

Covore de spargă (sfără), tapete și persiane foarte frumoșe.

Garnituri (2 fețe de pat și 1 de masă) de lână și din bumbac.

Mare deposit de Bumbacuri de brodat, impletit și tot soiul de urzit și bătut, alb, galbén și colorat, direct inportat dela cele mai renumite fabrici din patrie și străinătate.

In bransa ferăriei:

Tóte soiurile de **penți** și **ruți**, precum și tóte uneltele **agronomice**: pluguri, mașini de séménat etc. — Unelte pentru fauri lăcătari și măsurari. — **Cuptóre** in tótă mărimea. — **Tinichea** (plech) négră și albă.

In băcănle: mai multe soiuri de **Cafea**, ure-

Lumini de stearin. de masă, și biserica. **Uleuri** pentru mașine, de lemn, de in etc. **Firnais** în diferite colorii în dose a 1/4 1/2 și 1 klgr. **Văpsele** (feștele), pentru podini etc. **Rhum** veritabil engles de Cuba și Jamaica. **VINURI** naturale de masă și vechi în desert.

Recvisite de școlă: tăblițe, căete, hârtie, pene, creóne etc.

Vëndarea în detail și engro, cu cea mai mare promptitate.

Direcțiunea.

2—5,359.

A N U N C I U R I
(insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul pu-

blicării unui anunciu mai mult de poată se face scădemént, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.”

Prima lăcătușerie română în Brașov.

EUGENIU PRECUPŪ

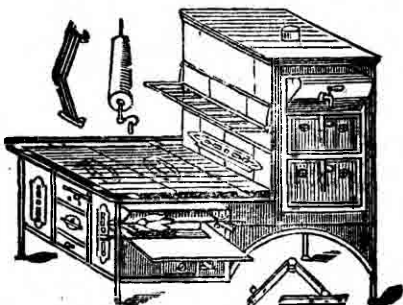
Lăcătuș artistic, instalator de conducte de apă și fântâni cu injector, **Brașov, Valea lată nr. 2, (casele Eichberger).**

Racomandă Onoratului public din oraș și dela sate

atelierul său complet de

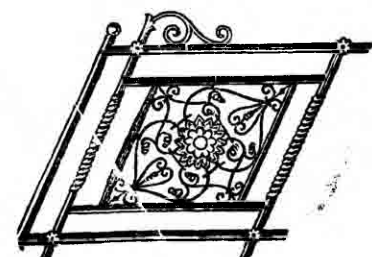
Lăcătușerie artistică și de ferărie,
(pentru clădiri),

in care se efectuează tot-felul de lucrări, ce cad în bransa acésta, anume: mașini de gătit bucate (Sparherd), sobe, grilagiuri, tot-felul de ferărie pentru clădiri, **Conducte de apă și instalațiuni de césornice de apă,**

Fântâni cu injector contra înghiețării; **sonerii.**

Ori și ce **reparaturi** ce cad în bransa de **lăcătușerie și ferărie.**

Lucrările se fac sub privighie-rea și conducerea mea proprie, despre cea-ce dau și garanție. — Lucrul meu va fi prompt, solid și cu prețurile cele mai moderate.

EUGENIU PRECUPŪ,

lăcătuș artistic, instalator de conducte și césornice de apă.

10—12,

Conducte de apă și sonerii.